

Op weg ... waarheen?

Openbaring 21

't Is maandagmorgen rond de klok van half 8.
Ik moet vandaag weer naar een vergadering van Zendingsdeputaten.
In de hal van het station schuif ik aan in de lange rij voor het loket.
Als ik aan de beurt ben vraag ik de mevrouw achter het glas om een retourtje Hilversum.
Met kaartje in de ene en koffertje in de andere hand zoek ik mijn weg naar het perron.
De trein is al aardig vol.
Ik vraag me wel eens af waar gaat iedereen heen?
Nogal wat studenten zullen straks in Zwolle uitstappen.
Zij zijn op weg naar school.
Ook zie ik enkele militairen in uniform.
Op weg naar hun werk in één van de kazernes rond Steenwijk.
Ik zie ook mannen en vrouwen met koffertjes en aktetassen.
Op weg naar een vergadering of naar hun werk.
't Is aardig vol ... de trein van even over half acht richting Zwolle Amersfoort Hilversum Amsterdam.
Iedereen gaat op weg. Op weg ... waarheen?
Waarheen pelgrims, waarheen gaat gij?
't Is een bekend lied uit de Bundel van Johannes de Heer, dat we zojuist hebben gezongen.
Op de vraag: Waarheen ... klinkt het antwoord: Wij gaan op des Konings roepstem, naar ons huis en Vaderland.

Op weg ... waarheen?

Die vraag bracht mij bij Openbaring 21.
Bij de Openbaring van de apostel Johannes.
Johannes bevindt zich op het eiland Patmos.
Nee, hij is daar niet voor z'n plezier. Johannes is niet op vakantie.
Hij is naar dit eiland voor de kust van Turkije verbannen.
Verbannen, omdat hij gelooft in de Here Jezus.
Johannes op Patmos.
Eens was hij de voorganger van de kerk van Efeze.
Maar tijdens het schrikbewind van keizer Domitianus gevangen genomen en verbannen.
Inpakken en wegwezen. Of je nu wilt of niet. Verplicht vertrekken.

Daar zit Johannes.

Maar hoe moet het nu met de kerk waarvan hij de leider was?
Zou de gemeente aan de verdrukking ten ondergaan?
En dan laat God Johannes zien wat zijn plan is met de wereld.
Met de kerk, met de macht van de boze.
We kijken in Openbaring over Johannes' schouder mee.
We zien de antichrist, de draak, het beest uit de zee en het beest uit de aarde.
Steeds nieuwe verschijningen van de macht van de boze.
Hoe machtig hij ook lijkt, ... hij wordt tenslotte overwonnen.
We zien ook de vrouw, die een kind ter wereld brengt.

De bruid van Christus, de kerk.

We zien het Lam, dat Zich heeft opgeofferd tot verzoening van de zonden.

We ziende 144.000: 12x12x1000 ... de schare die niemand tellen kan.

Het is een wonderlijk boek, dat boek van de Openbaring.

Een kijkboek. Vol symbolen, vol beelden.

Johannes op Patmos krijgt zicht op de toekomst.

Hij mag de boodschap van God doorgeven, als bemoediging voor u, voor jou en mij.

Vandaag kijken we met Johannes mee naar de komst van God op aarde: naar de wederkomst van de Here Jezus. Een dag om nooit te vergeten! De vraag is: Bent u zich al, ben jij je al op die dag aan het voorbereiden? Koortsachtig? In een blijde stemming?

Op weg ... waarheen?

Naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, is Gods antwoord aan Johannes op Patmos.

"En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer."

De aarde en de hemel waren in het vorige hoofdstuk al weggevlucht.

"Zie zegt God Ik maak alle dingen nieuw!"

God maakt een nieuw begin.

Een nieuw begin met de hemel en met de aarde.

Hoe we ons dat moeten voorstellen ... ik weet het niet.

Wat ik wel weet is ... dat aan deze aarde eens een einde zal komen. De aarde waar u en ik vandaag op leven.

De aarde vergiftigd door onze afvalstoffen.

Vervuild, ontbost, verziekt en verpest.

Deze oude aarde met zijn zonde, dood en duivel, is niet te rijmen met Gods bedoeling met de schepping.

En ook de oude hemel zal moeten wijken voor een nieuwe.

Het hemelgewelf is beschadigd door onze ruimtevaartuigen en satellieten.

Sterren zijn naar beneden gevallen als bladeren van de bomen.

Daarom is er ook sprake van een nieuwe hemel.

"En de zee was niet meer."

De zee als broedplaats en kweekbak van anti-goddelijke machten ... denk maar aan het Beest dat opkwam uit de zee (Openbaring13) en de vier beesten uit Daniël 7.

De zee is verdwenen. Daar is geen gevaar meer van te duchten.

"En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is." De heilige stad. Heilig: dat is aan God gewijd.

Een stad waar overal - op de huizen, op de straten en de muren, op mensen en dieren - het stempel van God staat.

Nee, niet letterlijk natuurlijk. Maar alles en iedereen ... ademt de Geest van God.

Een stad ... van zonde vrij. Een nieuw paradijs.

Hoe lijkt het om daar te mogen wonen?

Het is ook een nieuwe stad, een nieuw Jeruzalem.

Alles in de stad is splinternieuw.
Geen bouwvallen. Geen muren met graffiti zoals hier in de stad.
Geen papier of patatzak op de grond.
Splinternieuw. Helemaal gaaf. Blinkend schoon.
Een nieuw Jeruzalem.

Jeruzalem, dat is vanouds de stad waar God onder zijn volk wilde wonen.
Jeruzalem, de stad van vrede.
Voor de gelovige jood het middelpunt van de aarde.
Jeruzalem. Een nieuw Jeruzalem.
Een heel bijzondere stad.
Want een Klaagmuur is er niet meer.
Het tempelplein en de gouden rotskoepelmoskee ... ze zijn er niet meer in te vinden.
Geen islamitische, joodse of christelijke wijk ... je zoekt er tevergeefs naar.
Een heel bijzondere stad.
Ze baadt in een zee van licht omdat God de bron van licht in haar midden is.
Het nieuwe Jeruzalem is als een 'lichtstad'. Zij schittert als de duurste edelsteen.
Om de stad is een muur met drie poorten aan de Oostzijde, drie aan de Noordkant,
drie aan de Zuidkanten, drie aan de Westzijde.
Op die poorten staan de namen van de twaalf stammen van Israël.

Dan ziet Johannes in zijn visioen hoe de maten van de stad, haar poorten en haar muur worden opgemeten.
De stadsplattegrond is vierkant.
De lengte en de breedte en de hoogte zijn precies gelijk.
Elk 12.000 stadiën. Ongeveer 2200 kilometer.
Dat is hemelsbreed gemeten de afstand tussen Amsterdam en Moskou. Dat is een enorme stad.
Bovendien is de stad gebouwd in de vorm van een kubus.
De kubus vorm het beeld van de volmaaktheid.
Het bouw materiaal van de muur is jaspis en dat van de stad is goud, dat zo zuiver is als doorzichtig glas.
Dat geldt ook van het plaveisel van de stad: het puurste goud.
De stadsmuur rust op fundamenteën van edelstenen.
De poorten zijn kolossale parels.

De stad is *"als een bruid, die voor haar man versierd is."*
Heeft u wel eens een oosterse bruid gezien?
Zo'n oosterse bruid ziet er schitterend en kleurrijk uit.
Maandenlang is er gewerkt aan haar schitterende bruidsjurk.
Jarenlang is er gespaard voor haar kostbare sieraden.
Zo is God nú al aan het werk om de nieuwe stad Jeruzalem als een bruid aan te kleden.

"En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God..."
De heilige stad daalt neer van uit de hemel.

Zo komt "de tent van God bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan."

"Zie, Ik maak alle dingen nieuw!"

Hoe lijkt u dat? Geweldig, nietwaar?

Er komt een tijd dat de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

Vorbij zijn de tranen van verdriet en pijn.

Vorbij de tranen van vervolging en druk.

Vorbij de tranen om het gemis van die ander.

Vorbij de tranen van eenzaamheid en onbegrepenheid. Vorbij!

Geen dood zal er meer zijn.

Geen tranen meer.

Geen angstig geschreeuw.

Geen gebrokenheid meer.

Het lijden is voorbij!

Dat hoort bij de eerste dingen die voorbijgaan.

De dingen van de oude aarde, de oude wereld waarin de zonde haar verwoestend werk kan doen.

"Zie, Ik maak alle dingen nieuw!"

Krijgt u ook al de kriebels ... ga jij ook al verlangen om daarnaar op weg te gaan?

Hoe komt het toch, dat de eeuwen door, er steeds weer mensen zijn die uit deze woorden van God troost en houvast ontvangen?

Hoe komt het toch, dat we koortsachtig uitzien naar de wederkomst van de Here Jezus?

Is dat om alle narigheid van de wereld waarin wij leven even te vergeten?

Is dat omdat we op zoek zijn naar rust?

Een ieder van ons zal zo zijn eigen motieven hebben om te geloven.

Te geloven in die oude woorden van God.

Maar op een dag is het zover. Inpakken en wegwezen.

Zorgen, dat je op tijd bij God bent. En in zijn Koninkrijk. En in het nieuwe Jeruzalem.

Als we er maar bij zijn. En de kinderen. En je vrienden en vriendinnen.

Op weg ... waarheen?

Naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

God gaat bij de mensen wonen.

Nee, niet voor een paar dagen, of voor een paar vakantieweken.

Voor altijd en voor eeuwig. Bij u en bij mij. Of hoort u er niet bij?

Denk je allemaal sprookjes. Allemaal zoethoudertjes.

Maar na dit leven ... ach dan houdt alles op te bestaan.

Pas op! Dan wordt God heel scherp.

Buiten de poorten van het nieuwe Jeruzalem is er geen leven!

Wie niet in het verzoenend bloed van Jezus Christus zijn levenskieren heeft gewassen en gereinigd, ontvangt geen plaats in het nieuwe Jeruzalem.

Die komt niet binnen de muren van Gods genadige bescherming.

Maar blijft daar, waar de duivel is en sterft opnieuw.

Op weg ... waarheen?
We zijn in dit aardse leven allemaal op reis.
Is de route nog goed?
Ben je op de goede weg?
Ligt uw leven nog op koers?
Soms hebben mensen er jaren voor gespaard.
Soms was het een onverwacht cadeau van de kinderen: de reis van je leven!

Wie Gods stem heeft gehoord en leerde gehoorzamen aan zijn Woord, begint een andere reis van je leven.
Dat is de reis in het voetspoor van de Here Jezus.
Als we Hem leren volgen, ontdekken we dat Hij ook ons reisgeld heeft betaald.
Geloven in Hem ... dat is je bij Hem veilig voelen.
Eén van de fijnste dingen van reizen is ... thuiskomen.
Gelovigen zijn mensen, die iedere dag bij God aan huis mogen komen.
Nu nog in gebed, straks voor zijn troon.
Hij geeft elke dag kracht om verder te gaan.
En straks ... dan hoeven we niet meer op reis.
Dan zijn we voorgoed bij Hem thuis.
Binnen de muren van een nieuw Jeruzalem.
We houden het vol.
Want die toekomst komt! Vooru, voor mij!
'Ik zie een poort wijd openstaan...'
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden.